

# Gabriela Paprotna

---

## Sprawozdanie z konferencji naukowej nt. Kierunki zmian w pedagogice opiekuńczej i pracy socjalnej : diagnozy - analizy - interpretacje : Rzeszów, 26-27 października 2009

---

Nauczyciel i Szkoła 1-2 (46-47), 229-230

---

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Gabriela PAPROTNA

---

## Sprawozdanie z konferencji naukowej nt. Kierunki zmian w pedagogice opiekuńczej i pracy socjalnej. Diagnozy – analizy – interpretacje, Rzeszów, 26–27 października 2009.

W dniach 26 i 27 października 2009 r. miała miejsce w Rzeszowie konferencja naukowa nt. „Kierunki zmian w pedagogice opiekuńczej i pracy socjalnej. Diagnozy – analizy – interpretacje”. Organizatorem konferencji był Zakład Pedagogiki Opiekuńczej i Socjalnej Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Komitetowi Organizacyjnemu przewodniczyła prof. zw. dr hab. Krystyna Duraj-Nowakowa. Miejszem obrad był Instytut Jana Pawła II w Rzeszowie.

Zamiarem organizatorów było podjęcie rozważań w trzech obszarach tematycznych. Pierwszy dotyczył kontekstów zmian w pedagogice opiekuńczej i pracy socjalnej, drugi – inspiracji naukowych orientacji zmian w tych dyscyplinach naukowych, trzeci zaś obszar skupiał się wokół unowocześniania i innowacji z uwzględnieniem tradycji i perspektyw pedagogicznych.

Obrady konferencji otworzył Dziekan Wydziału Pedagogiczno-Artystycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego dr hab. prof. UR Mieczysław Radochoński, który wyraził przekonanie, że spotkanie naukowe przedstawicieli wielu ośrodków akademickich kraju będzie owocne i przyczyni się do wypracowania interesujących wniosków.

Zebranych powitała również Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego prof. zw. dr hab. Krystyna Duraj-Nowakowa, która przedstawiła cele konferencji i zaprosiła wszystkich do aktywnego w niej udziału. Podkreśliła dokonania naukowe Zakładu Pedagogiki Opiekuńczej i Socjalnej oraz wyraziła nadzieję, że konferencja przyczyni się do dyskusji nad tożsamością pedagogiki opiekuńczej i pracy socjalnej.

W obradach uczestniczyli przedstawiciele różnych dyscyplin naukowych, co wzbogaciło merytorycznie prowadzone dysputy. Na uwagę zasługuje też liczny udział studentów Wydziału Pedagogiczno-Artystycznego UR, którzy mieli sposobność poznania aktualnych trendów w rozwoju pedagogiki opiekuńczej i pracy socjalnej, jak i przedstawiciele tych dyscyplin naukowych.

W pierwszym dniu obrady miały charakter plenarny, a tematyka wystąpień – dzięki różnorodności – była bardzo interesująca. W pierwszej części honory moderatora pełniła prof. zw. dr hab. Krystyna Duraj-Nowakowa. Poruszano wówczas takie kwestie, jak: kierunki zmian w pedagogice społecznej; antropologiczno-aksjologiczne podstawy pedagogiki; praca socjalna skoncentrowana na rozwiązaniach w USA, Europie i Polsce oraz zagadnienia dotyczące relacji

człowieka ze społeczeństwem globalnym. W tej części obrad słuchacze mieli możliwość zapoznania się z materiałami przygotowanymi przez gości ze Słowacji dotyczącymi wychowania w rodzinie.

W drugiej części obradom przewodniczył dr hab. Lucjan Miś (UJ). Prezentowane materiały obejmowały szereg różnorodnych zagadnień. Były to: problemy zaniedbywania dzieci przez rodziców; kompetencje komunikacyjne pedagoga; zagadnienia dotyczące zastosowania podejścia systemowego w pedagogice opiekuńczej; edukacja moralna w pedagogice opiekuńczej i pracy socjalnej; miejsce opieki nad dziećmi wśród działań przedszkola.

Trzecią częścią naukowego spotkania kierowała dr hab. Elżbieta Gawęł-Luty (AWFiS Gdańsk). Podjęto problematykę: placówek socjalizacyjnych i ich zmian, kierunków działań w pracy socjalnej, edukacyjnych wyznaczników profesjonalnej pracy socjalnej oraz postaw uczniów wobec ludzi starszych i starości.

W drugim dniu konferencji uczestnicy obradowali w sekcjach. W I sekcji wystąpieniom przewodniczyła prof. zw. dr hab. Eugenia Iwona Laska (UR). Prelegenci poruszyli następujące kwestie: dziecko w rodzinie współczesnej z perspektywy wychowania, opieki i wsparcia społecznego; instytucjonalne formy wsparcia rodziny; aktualność metody ośrodków pracy; poczucie bezsensu życia wychowanków placówek socjalizacyjnych; trudności w uczeniu się dzieci w kontekście nieprawidłowej stymulacji wczesnego rozwoju; opieka nad dzieckiem z autyzmem jako element pomocy społecznej oraz determinanty zachowań agresywnych młodzieży – wychowanków burs szkolnych.

Obradom II sekcji przewodniczył dr hab. prof. UR Grzegorz Grzybek. Jej uczestnicy mieli możliwość wysłuchania referatów omawiających następujące problemy: normatywny wymiar pracy socjalnej w kontekście założeń metodologicznych, system wsparcia rodziny w Polsce; system pomocy dzieciom dyslektycznym; nieśmiałość dziecka a migracja zarobkowa rodziców; letni wypoczynek dzieci i młodzieży jako czas na twórcze rozwijanie tożsamości kulturowej oraz uwarunkowania rozwoju kapitału ludzkiego i społecznego w cywilizacji wiedzy.

Dopełnieniem obrad były prowadzone w kuluarach dyskusje, w toku których uczestnicy wymieniali swoje poglądy i stawiali pytania inspirowane prezentowanymi referatami.

Dwudniowe obrady konferencji podsumowała Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego, Kierownik Zakładu Pedagogiki Opiekuńczej i Socjalnej UR – prof. zw. dr hab. Krystyna Duraj-Nowakowa. Dziękując wszystkim za udział, wyraziła satysfakcję z realizacji programu konferencji. Zwróciła uwagę na to, że wiele poruszanych zagadnień wymaga kontynuacji w dalszych poszukiwaniach, tak teoretycznych, jak i praktycznych. Wyraziła też przekonanie o wyraźnie zarysowanym miejscu pedagogiki opiekuńczej i pracy socjalnej wśród dyscyplin naukowych. Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego zaprosiła też do lektury materiałów pokonferencyjnych.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że organizatorom konferencji udało się stworzyć życzliwą atmosferę zarówno do dyskusji naukowych, jak i do spotkań na płaszczyźnie interpersonalnej.